

ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΡΟΚΕ: ΝΟΕΛ ΚΑ-
ΟΥΑΡΝΤ: ΕΡΩΤΙΚΟΣ ΠΥΡΕΤΟΣ

Γιατί ο θίασος του Ρεαλιστικοῦ Θεάτρου χωρίς νὰ διαθέτει δοκιμασμένους κα ἀναγνωρισμένους ἀπὸ τὸ κοινὸ γιὰ τὴν γοητεία καὶ τὴν τέχνη τους—ἐξαιρέση πάντα πού στὴν περίπτωση δὲν εἶναι ἀνάγκη οὔτε ν' ἀναφερθεῖ κἂν καὶ γιατί δὲν παίρνει μέρος ὁ μεγάλος πρωταγωνιστὴ του—ἠθοποιός, διᾶλεξε τὸν Ἑρωτικὸ Πυρετὸ (Hay Fever) τοῦ Κάουαρντ, τὴ στιγμὴ μάλιστα πὸ ἔργο τοῦ ἴδιου συγγραφέα ἀνέβαζε ἕνας ἄλλος θίασος πὸ διαθέτει ὅ,τι ἀκριβῶς λείπει ἀπ' αὐτόν;

Στὸ ἐξοχικὸ σπίτι τῶν Μπλῖς ἔρχονται δυὸ νέες καὶ δυὸ νέοι καλεσμένοι ἀπὸ τὰ τέσσερα μέλη τῆς οἰκογένειας—ἕνας νέος γιὰ τὴν Ἰουδὶθ Μπλῖς τὴν μητέρα, παληὰ δόξα τῆς ἀγγλικῆς σκηνῆς, μιὰ δειλὴ νέα γιὰ τὸν πατέρα Μπλῖς συγγραφέα ρομάντζων, ἕνας ἀδέξιος διπλωμάτης γιὰ τὴν κόρη καὶ μιὰ νέα ἠθοποιός, ἡ Σορέλ, γιὰ τὸν γιὸ Μπλῖς.

Κανένα μέλος τῆς οἰκογένειας δὲν ἔχει εἰδοποιήσει τὸ ἄλλο γιὰ τὸν καλεσμένο του κι' ὁ καθένας τους μὲ τὸν ἐγωισμό πὸ τους διακρίνει νομίζει πὸς θάχει ὅλη τὴν ἀνέση νὰ περάσει ἕνα διασκεδαστικὸ Σαββατοκύριακο μὲ τὸν δικὸ του καλεσμένο. Οἱ παρεξηγήσεις πὸ γεννιῶνται ἀπὸ τὴν μπόεμικη καὶ γεμάτη θεατρικὴ φαντασία στάση τῶν οἰκοδεσποτῶν καθὼς καθένας τους κυνηγᾷ τὴν εὐχαρίστησή του ἀδιαφορώντας γιὰ τοὺς ἄλλους καὶ τὴν ἀντίδραση τῶν καλεσμένων, θὰ γίνονταν διασκεδαστικὲς καὶ γιὰ τοὺς θεατῆς ἂν ἡ κυρία Ρίτα Μουσσούρη,

πὸ πραγματικὰ στὸ ρόλο τῆς Ἰουδὴθ ἐδημιούργησε, περιστοιχιζόταν ἀπὸ τοὺς κατάλληλους συνεργάτες. Δυστυχῶς ὅλοι οἱ ἄλλοι ἠθοποιοί, σκηνοθέτης κλπ. τὸ μόνο ποὶ εἶχαν κοινὸ μὲ τὰ πρόσωπα τοῦ ἔργου, εἶταν ὅτι ἔκαναν ὅτι ἤθελαν.

Ἄγλαϊα Μητροπούλου